

B. Moravetz Edith

Bánlaky László

APRÓFALVA

MACKÓ MUKI KALANDJAI
ÉS MÁS MESÉK

B. Moravetz Edith
Bánlaky László

APRÓFALVI MESÉK

*

MACKÓ ÚRFI
KALANDJAI
ÉS EGYÉB MESÉK

Ajánlás

Kedves Olvasó!

„Az olvasás is gondolkodás, s az írás is beszéd”
Babits Mihály: S van-e hatalmasabb a gondolatnál?

Egy idézettel kezdem ezt a kis mondandómat, mert hiszem, hogy mindazt takarja, ami a versírást, az írást olyanná teszi, mint a kábítószer. Ha egyszer elkezdted, bizony nem tudod abbahagyni. A gondolat, amit nem tudsz elmondani épp akkor senkinek, az írás segítségével örökíted meg, hogy fennmaradjon.

Bár Laci bácsit személyesen nem ismerem, de kedves feleségét Editet igen. Mindketten az irodalom, leginkább a versírás elkötelezettjei. Mi sem bizonyítja ezt jobban, mint a Jelek 2019 pályázaton elért sikerük. Közösén megkapták a pályázat Életmű-díját.

Hatalmas megtiszteltetésként ért a felkérés, hogy én írjam meg legújabb kötetük ajánlóját. Ez a kötet egy mesekötet.

„A gyermekkornak két tündérvilága van:
cselekvés síkján a játék, és szellemi síkon a mese.”
Kádár Annamária

Ezt a tündérvilágot alkotja meg Edit és László kötete. Bájos egyszerűséggel tárja

elénk a mesevilágot. De nem a megszokott formában, hanem úgy, hogy a mindennapok apró megélhető csodái tárulnak az olvasó elé. Nem álomvilág, nem királyfiak és királylányok, hanem Aprófalva lakói és Mackó Muki kalandjai színesítik ezt a kötetet.

„A mese maga az ige, mert alapjában a valóságra,
az élet igazságaira épül. Sőt, az élet bizonyos dolgai,
szerintem, pont a mesék őszinteségét igénylik.”

Kovács Magda

Ezt a világot képviseli ez a kötet. Sugárzik belőle az élet szeretete és az alkotók kedves és bájos egyénisége. Igazi olvasmány felnőttek és gyerekek számára. Hiszen a gyermek a mesék világán keresztül is tanulja a mindennapok későbbi „hősének” szerepét.

Szívből ajánlom mindenkinek ezt a kötetet, aki szereti a kedves és könnyed, de ugyanakkor tanulságos verses meséket.

Editke és Laci bácsi!

Jó egészséget és további remek alkotókedvet kívánok mindkettőtöknek – olvasóitok örömére.

Algyő, 2020. február 24.

Hegedűs Gábor

B. Moravetz Edith versei

* * *

APRÓFALVI MESÉK

REPÜLÜNK A MESÉBE

Pattanj ide mellém, varázsszőnyegemre,
Elrepülünk oda, hol mesék születnek:

Óriási fa tövében
Gyülekeznek aprónépek:
Hüvelyk Matyi, a hét törpe,
No és ott van Hófehérke.

Nézd csak, ki ül az ág hegyen?
Varjú, sajtot tart csőrében.
Alatta a róka koma,
Reméli, lesz ma vacsora.

Fenn a dombon, kacsalábon
Áll egy elvarázsolt város.
Herceg indul felkeresni,
A királylányt ébreszteni.

A brémai muzsikuskok
Négyen vannak, ugye tudod?
Szamár, kutya, macska, kakas;
Hangjuk egymást túlszárnyalja.

Kis hableány: sellő lányka,
Micimackó és barátja.
Nosza, folytassátok tovább!
Ki tud több mesefigurát?

HOL IS KERESD APRÓFALVÁT?

Jártatok már Aprófalván?
Ha még nem, hát bemutatnám:
Kis szigeten található;
Lakják tündérek és manók.

Kerek erdő veszi körbe,
Onnan jutsz a legelőre.
Csörgedezik Aranypatak,
Lubickolnak aranyhalak.

Bizony cseppek ott a házak,
Építettek ilyet, százat.
Templom tornya kimagaslik,
Kis harangja messze hallik.

Takaros kis utcák, kertek.
Szófogadók a gyerekek.
Szeretnek ők énekelni,
Dalaikat erdő zengi.

Ha szeretnéd megismerni,
Nem is kell messzire menni.
Hunyd be szemed, tárd ki szíved;
Angyalszárnyon szállnak hírek.

Iránytűd lesz a szeretet,
Elvezet e kis szigetre.
Jusson mese minden napra,
Gyermek, felnőtt hadd hallgassa.

MIKULÁS JÁR APRÓFALVÁN

Izgalom van Aprófalván,
Vendég érkezik a szánján.
Ablakokban apró csizmák;
Tisztán, fénylőn csak őt várják.

Csillog a gyermekek szeme,
Sürgetnék, múljon az este.
Elaludni alig tudnak,
Nem csoda, hisz izgatottak.

Találgatják, hogy reggelre
Csizmájuk mivel lesz tele?
Julcsi, Áron már sorolja:
Csoki, dió, mogyoróval.

Bendi, mint nagyfiú, tudja,
Lehet, hogy virgács is juthat;
De el nem árulja nekik,
Hadd legyen ez a meglepi!

Lassan szemük álomba ring.
Nem is hallják, hogy odakint
Csengettyűje rénszarvasnak
Jelzi, itt van Miklós Napja!

MEGÉRKEZETT A TÉL

Befagyott az Aranypatak
Lehet fakutyázni rajta.
Vigyázz Áron, Julcsi, Bendi!
Vastag jégre szabad menni!

Csúszik a szán, húzza a ló.
E téli sport oly csudajó!
Csengettyű szól csilingelve;
Kacarásznak a gyerekek.

Nyakukba hull a pelyhes hó,
Csiklandozó, visongtató.
Sajnos hamar sötétedik,
Kinti játék gyorsan telik.

Sapka, kabát és a csizma
Bekerülnek ma a sutba.
Forró tea és pirítós
Estére jó ropogtatós.

Elcsendesül már a falu
Kutyaugatás is halkul.
Hold átveszi birodalmát
Őrzi tündér s manó álmát.

ÜNNEPRE KÉSZÜLÜNK

Csak úgy ragyog Aprófalva,
Zsibong apraja és nagyja.
Azt jósolták a tündérek,
Az idei hosszú tél lesz.

Manók hoztak száraz ágat
A kamrába tűzifának.
Kályhákba már befűtöttek,
Karácsonyra készülődnek.

Gyermekek is segítenek
Lelkesen a felnőtteknek.
Sűrögnek ők is a konyhán,
Kalácsra porcukrot szórják,

Csillag készül, vagy karika,
Kedves kis mese figura.
Szegefűszeggel patkolt narancs;
Szobát betölti illata.

Odakint már sűrű hó hull.
Adventi gyertyák koszorún:
Hit, remény, öröm, szeretet;
Lelkük egyre fényesebb lesz.

Kis templomnak szól harangja:
Megszületett kis Jézuska!
Alleluja, Alleluja!

A TÉL FOLYTATÓDIK

Aprófalvi iskolának
Hó borított udvarára
Kirajzanak a gyerekek,
Hogy hóembert építsenek.

Viki, Balázs, no és Gergő
Ebben mindig a legelsők.
Felsősök is segítenek,
Hógolyókat meggörgetnek.

Lendülettel nekifognak,
Ki gyúrja a legnagyobbat?
Alakul már hasa, feje,
Előkerül a szén-szeme.

Nézd már! Sárgarépa orra;
Száját megfestik pirosra.
Gondnok bácsi kölcsönadja
Seprűjét erre a napra.

Hosszú szünetnek most vége,
Csengő hívja aprónépet.
Folytatódik a tanítás;
Hóemberük addig kint vár.

Hanem mikor kicsengetnek,
Özönlenek a gyerekek.
Most kezdődik a nagy csata,
Hógolyók háton puffannak.

Vége-hossza nincs játéknak,
Lassan azért kifáradnak;
Hazatérnek a gyerekek,
Őrzi tájat a hóember.

VÉGE A TÉLNEK

Apróságok lelkendeznek,
Oviba hírral érkeznek:
"Úgy tűnik vége a télnek,
Látták kijönni medvéket!"

Barlangjukat odahagyták,
Hiszen mutatja a naptár:
Ma február másodika,
Ébresztő ez a maciknak.

Igen ám, de kisüt a Nap!
Maguk elé pillantanak,
Meglátják az árnyékukat.
Uzsgyi, vissza barlangjukba!

Tovább tart a mackók álma.
Tavaszzá várt még magára.
Manók hólapátot fognak,
Házak körül szorgoskodnak.

ITT A FARSANG!

Hóhullásra, zúgó szélre
Ébred reggel aprók népe.
Begyűjtanak a kályhákba,
Mert különben nagyon fáznak.

A fahasáb lángra lobban,
Reggeli jut asztalokra,
Kakaó, kalács vajazva,
A sok gyerek csak úgy falja.

Kezet mosnak, no meg fogat,
Felöltöznek, izgatottan
Készülnek a maszkabálra.
Indulnak az óvodába.

Azt senki el nem árulja,
Milyen jelmezt rejt batyuja.
Óvó nénik segítenek,
Felöltetni jelmezeket.

Lehet Piroska, vagy farkas,
Nyúl, esetleg csodaszarvas.
Indiánlány, matróz, Zorró,
Békakirály, cica, cowboy,

Hercegnő, kalózkapitány,
Betörő, vagy manókirály.
Manó Soma kitalálta,
Tündér Réka lesz ő mára.

Nézik a kicsik ámulva,
A látványon jól kacagnak.
Ez a farsang, nagy vigasság.

Énekel a sok apróság.
Kört formálva táncot járnak,
Vége-hossza nincs a bálnak.

TAVASZ APRÓFALVÁN

Napéjegyenlőség, íme:
Március huszonegyedike!
Éjszaka és nappal hossza
Aprófalván azonosak.

Szél elfújta már a havat,
Felszárította a sarat.
Itt a tavasz – a kikelet!
Készülődnek a gyerekek.

Mindenkinek hátizsákja
Tömve elemózsiával.
Bár tudják, egy napra mennek,
Jó lesz, hogyha megéheznek.

Apróságok csicseregnek.
Kirándulni hegyre mennek.
Ám mikor a hegyhez érnek,
Figyelmesen körülnéznek:

Új élet a természetben,
Hóvirágok már kikeltek.
Barkafűzőn a méhecskék
Rajzanak, első eleség!

Óvó néni figyelmeztet:
"Látni kívántok őzeket?
Netán mókust vagy madarat?
Tegyetek fel hangfogókat!"

Pisszegés is abbamarad,
Lábujjhegyen tovább halad
A kíváncsi gyermeksereg,
Szemeik kikerekednek.

Az arcokon mosoly fakad,
Vaddisznó raj hegyoldalban;
Csíkos hátú vadmalacot
Végre visongani hallott.

Az őzsuta fél-oldalaz,
A bak egyenesen halad.
Őz gidácska szedi lábát,
El ne hagyja a csapatát.

Mókus ugrik ágról-ágra.
Akrobata mutatványa
Lebilincselő szép látvány.
Ha megáll, hát magot rágcsál.

Tudja az óvódás gyerek,
Kis-mókusok is születtek.
Ekkorra szemük nyitva már,
Odújukat is elhagyják.

Kerek erdőn kerek tisztás,
Itt lekerül a hátizsák.
Előveszik szendvicseket,
Jóízűen eszegetnek.

Finomságtól jóllakottan,
Sok élménnyel megrakodva
Indulnak a kis faluba;
Lesz ma mese otthonukban.

KAKUKK CSAPAT

Aprófalván hét határba'
nagy a készülődés máma.
Apróságok korán kelnek,
gyorsan meg is reggeliznek.

Híre kelt, hogy egy kiskertet
a gyerekek művelhetnek.
Csicseregnek izgatottan,
gyülekeznek csoportokban.

Legelőbb Dani érkezik,
ki először kertészkedik.
A "Kakukk" csapat jelvénye
fel is kerül mellényére.

Végzett ő már maradandót,
mázolta a zászlótartót.
Büszkék rá manók, tündérek,
említik, mint példaképet.

Eztán Bendegúz érkezik,
csendes fiú, nem kérkedik.
Épp csak töltött tizenegyet,
segíti a kisebbeket.

Vérében van kertszeretet,
vigyázza a természetet.
Felnőttektől eltanulja,
miből áll a kerti munka.

Tudását ő tovább adja,
tőle tanul az apraja:
Dorci, Helka, Hédi, Tomi,
Máté, no és a kis Boti.

Nimród, ki nagymamánál van
nem húzódik félhomályba'
látszik, ő már kertészkedett,
sokszor kapált, gereblyézett.

Jól áll kezében a szerszám;
csigát is észrevesz, megszán.
Munkát Bendivel terveznek,
így lesz a kert rendezettebb.

Toronyóra delet kongat,
nagy élvezettel kóstolgat
sütit, csokit apró népség;
vizet, fontos az egészség!

Remélik, Gergő és Sára,
s mind, kik nem jöhettek el ma
kertészkedni, legközelebb
vidáman majd itt lehetnek.

GYERMEKNAP APRÓFALVÁN

Csodálkozik Aprófalva
összes apraja és nagyja.
Egy éj alatt tündérkezek
varázslattal díszítettek.

Dal köszönti ezen reggel
ébredező gyermekeket.
Gyermeknap van, ünnepeljünk
vidámságban velük együtt!

Utcabált rendeznek legott,
fánkot, tortát sütnek amott.
A gyerekek énekelnek,
mondogatnak új verseket.

Csillog-villog minden porta;
szivárvány jut ablakokra.
Kis kertekben a gyümölcsfák
szirmaikat kibontották.

Virágba borult a mező,
megélénkült már az erdő,
mint akik összebeszéltek,
felcsendül a madárének.

Állatkák is az erdőből
félénken, de mind előjön.
Apró kezek etetgetik,
simogatják, becézgetik.

Nyulak, őzek, mosómedvék
keresik gyermekek kedvét.
Csupa móka, csupa derű,
ez a nap a legnagyobb!

LOVASKOCSIKÁZÁS

Aprófalva apró népe
Nevezetes napra ébredt.
Várt reájuk nagy utazás,
Elő is állt már a batár.

Nem hintó az, hanem szekér,
Platójára sok gyerek fér.
Kétoldalt úgy helyezkednek,
Két irányba nézhessenek.

Gazda lép fel a szekérre,
Fogódzik lócs elejére.
Fel is pattan már a bakra,
Ostorát is előkapja.

Ám a lovak dolguk tudják,
Hám megfeszül és indulás!
Nem kell ide noszogatás,
Kocsit komótosan húzzák.

Így ráérnek a gyerekek,
Madarakat nézegetnek;
Eszükbe jut sok-sok nóta:
Rázendítnek azon nyomban:

Íme sorban, amint írom:
„Cickom, cickom
vagyon-e szép lányom”
„Csipkefa bimbója”...

És szólt a dal, határ zengett,
A két ló meg táltossá lett.
Sörényük úszott a szélben,
Csodát tett a népi ének.

Hazáig be sem fejezték,
Apró-igazgyöngyként fűzték;
Szekértúra résztvevői
Élményt emlékekben őrzik!

APRÓFALVI MAJOR

Aprófalva apró népe
Kukorékolásra ébred.
Itt henyélni sosem lehet,
Gazdaasszony korán kel fel.

Élet van a majorságban.
Barátkozz e szép világgal.
Mozgolódnak a tyúkólban,
A baromfik tollászkodnak.

Sorban liba, kacsza, pulyka,
Eleségért nyakát nyújtja.
Csőrük szemet szedegeti,
Amit tálba szórtak nekik.

Elég a nyúlnak szénája?
Van-e búza, zab meg árpa?
Sárgarépat is szereti,
Csemegeként eszegeti.

Istállóban a tehenek
Adják a reggeli tejet.
Másikban meg lovak, hangost
Ropogtatják az abrakot.

Nézzük most a sertéseket!
Kaptak-e enni eleget?
Gazda füvet kaszált réten,
Elfelezi a kecskékkal.

Hallhatsz erre hol mekegést,
Csacsi-bőgést vagy bégetést,
Disznó rőfög, kutya ugat,
Macska egér után kutat.

Csipog, tipeg sok kis csibe,
A kiskacsák - sárga pihe -
Kacsaúsztatóba futnak.
Így mulatják a napjukat.

Nagy nyüzsgés van a majorban,
Látogass el ma vagy holnap.
Meglásd, nagyon megszereted.
Válassz, melyik lesz kedvenced!

TERE-FERE A MAJORBAN

Ló és tehén beszélgetnek;
A galambok jót nevetnek:
Mi lehet a közös téma,
Hogy szalma-e, avagy széna?

Te biztos választ találtál!
Mikor látod búzatáblát,
Tudod, hogy Péter-Pál napján
Ha beérett, learatják.

Kicsépelik a magvakat,
Utána a szalma marad.
Hogyha füvet lekaszálják,
A friss szénát ekkor kapják.

Ló és tehén szénát eszik,
Szalmára leheveredik.
Ez utóbbi neve: alom!
Újat tanultál csillagom.

A LIBÁK

Gyermekkori mondóka nyomában

Aprófalvi gyerekeknek
Daloljon most ez a versem.
Hadd tudják meg, hogy víz alatt
A libák vaj'h mit kutatnak.

"Nézd, a gúnárt büszkén lépdél,
Fényes tollú nagy madár.
Papucsot vett újat, szépet,
S épp amint a hídon járt,

A papucsok, jaj, lehulltak
A patakba, ó be kár!

Pedig milyen szépek voltak,
Színes gyönggyel kirakottak;
Jaj de kár!

„Jaj, elvesztek, elmerültek a papucsok!”
Így kiált.

Egykettőre összegyűlnek:
„Mi baj?” Kérdik a libák.
Topog jobbra, topog balra,
A gágogást így folytatja:

„Száz pénzt adtam a vargának,
Hogyne csapnék galibát?
–Rí a gúnár – mit csináljak?
Csúfságomra hogyan járjak
Mezítláb?”

Pedig milyen szépek voltak,
Színes gyönggyel kirakottak;
Jaj de kár!

Le a hídról, be a vízbe,
Víz tükrén szétszéledve,
Szorgosan keresgélnek:

„Megtaláltad?” „Nem találtam!”
„Itt merült el azt hiszem!”
Ejnye, csípje meg a kánya,
A papucsot nem találja
Senki sem.

Pedig milyen szépek voltak,
Színes gyönggyel kirakottak;
Jaj de kár!

Azóta, ha vizet látnak,
Belemennek a libák,
Fejük víz alá dugják,
Széltében és hosszában
Keresik a gúnárnak

színes gyönggyel kirakott
papucsát.

VIRÁGOK KÖZT

Aprófalván tündérkertben
Mikor reggel a Nap felkel,
Sok szép virág nyitja kelyhét,
Gyöngyharmattal mossa szemét.

Nézzél körül, mint az éden,
Sok csodában lehet részed.
Százszorszépre száll a pille,
Méh a rózsát keresi fel.

Szorgoskodnak tündérkezek,
Szépítgetik a kis kertet.
Gyöngyike, szegfű, tátika,
Jácint, nárcisz, hortenzia.

Gyönyörködhetsz liliomban,
Amott nyílik őszirózsa.
A manók is segítenek.
Ha kell, ők fákat metszenek.

Hanem mikor jön az alkony,
Ülnek boldogan a padon.
Liget szépe kipattantja,
Sárga virágát kitárja.

Elpillednek apró lepkék,
Hazaszállnak a méhecskék,
Aludni tér fű, fa, virág.
Hunyd le te is a szempillád!

KÖRTÁNC

Aprófalvi hegyoldalban
Szikla alól forrás fakad.
Tiszta vize csilingelve
Fut tovább, lesz ér a neve.

Erek, csermely találkoznak,
Alkotnak ők patakokat.
Hegyi patak, sok pizstránggal;
Mint a villám úgy cikáznak.

Amott lejjebb ponty ficáncol,
Csipkét szitakötő táncol.
Aranyló napnak sugara,
Gyermekeknek víg kacaja

Tölti meg a patakpartot,
Víz viszi tovább e hangot.
Patakokból folyók lesznek,
Mint folyam érnek tengerhez.

Eközben párolog folyvást,
Párolgással felhőt formál.
Hó hullik, vagy eső esik,
E körforgás meg nem szűnik.

Óvodások rajzolhatják,
Víz körforgásának útját.
S ha kedvük van, eljárhatják
Szitakötőknek körtáncát.

ŐSZI IDILL A SZIGETEN

Mikor hegedűszót hallja,
Táncra perdül Aprófalva.
Árokparton tücsökzene,
Mindenkinek jó a kedve.

Gólya hosszan lépegetve
Keresgeti, merre lehet
Ma reggeli eledele.
Béka tóba ugrik fejest.

Őz felpattan, inal nagyot;
Kopót hallhatta, hogy csahol.
Káposzták közt, nézd a nyulak
Friss levelet lakmároznak.

Nap harmatot felszárítja.
Légben repülőnek csíkja.
Bárányfelhők gyülekeznek,
Gólyák hosszú útra kelnek.

Könnyű szellő borzol fákat,
Rázza a lombkoronákat.
Színes hulló falevelek
Szőnyegként fedik a teret.

Hangulatos a természet,
Még ha jön is az enyészet.
Tudjuk, hogy csak átmeneti;
Őszt tél, majd tavasz követi.

MESEHÁZ

Kerek erdő közepében
Van egy gyönyörű tisztás;
És mint minden szép mesében,
Rajta csodaszép kis ház.

Kitalálod? Biztos vagyok,
Ki az, aki ott lakik?
Ki más lenne? Meseanyó!
Segítség is érkezik.

Együtt fonnak meseszálát.
Ismerd meg Falvay Miklóst.
Látogatóban van nála,
Unokája egy manó.

Ablakon, ha betekintesz,
Látod Anyót és Apót.
Sok titokra fényt derítesz.
Választ kérdésre kapod.

Jönnek sorban a vendégek,
Ajándékkal érkeznek.
Apró manók és tündérek
Gombolyagot görgetnek.

Asztal köré gyűlnek sorban
Manók és a tündérek,
Kipakolják, amit hoztak;
Zsákjukból a meséket.

Elkapják a meseszálát:
Zúg a fenyves, halljátok?
Átöleli a kis házat,
Elrepíti hozzátok.

Minden napra egy mesével
Lepnek majd meg bennetek.
Fogadjátok szeretettel,
Amit hoznak tinektek.

ELSŐ BALLAGÁSRA

Aprófalvi óvodában
nagy a zsivaj, lárma.
Nagycsoportos óvodások
jöttek ballagásra.

Izgatottan készülődnek,
szépen, ünneplőben.
Körbeállják óvó nénit,
száz kérdés felröppen.

Türelmesen jön felelet,
simítva fejeket,
ettől lassan megnyugszanak,
el is csendesednek.

Csengő hangon száll az ének:
Manók és tündérek
búcsúznak az óvodától;
vár minket az élet!

Ígérjük, hogy jól tanulunk,
s bármit hoz a sorsunk,
óvodánkat nem feledjük,
kapuban ácsorgunk.

MESEBŐRÖND

Unikornis anyukának
van egy csöpp leánya.
Mint a legszebb gyémántkincsre
úgy vigyáz reája.

Ruháskáit maga varrja,
tisztán, rendben tartja.
Amíg felnő, hordozóban
viszi jobbra-balra.

Kirándulni együtt mennek
a virágos kertbe,
ahol finom édességet
eszegetnek csendben.

Van sütemény, keksz és fagylalt,
nem hiányzik alma,
egészséget megőrizni
répából is fálnak.

Csörgedező patak mellett
virágokra lelnek,
számolgatják, mily sokféle
nyílt a kis kertben.

Este, mikor elfáradnak,
hordozóba rakja.
Mesebőrönd-házba viszi
unikornis mama.

Babusgatja, dédelgeti
maga mellé veszi,
Felhóágyban altatja el
szép dalt dúdol neki.

SZÁGULDJATOK RIGÓ, CSILLAG!

Csöpp kezében csöppnyi ostor,
ló vékonyát csapja olykor:
"Gyía Rigó! Gyía Csillag!
Száguldjatok! Vagy megszidlak!
Gyía Rigó! Gyía Csillag!"

Lábán volna sarkantyúja,
szava vesszőparipája:
"Gyía Rigó! Gyía Csillag!
Száguldjatok! Vagy megszidlak!
Gyía Rigó! Gyía Csillag!"

Két lovát ekként nógatja,
gyors tempóra így biztatja:
"Gyía Rigó! Gyía Csillag!
Száguldjatok! Vagy megszidlak!
Gyía Rigó! Gyía Csillag!"

Előre dől, hátra támaszt;
vágtnak a nagyvilágnak:
"Gyía Rigó! Gyía Csillag!
Száguldjatok! Vagy megszidlak!
Gyía Rigó! Gyía Csillag!"

Csilingelő villamosnak
búcsút intve elrobognak:
"Gyía Rigó! Gyía Csillag!
Száguldjatok! Vagy megszidlak!
Gyía Rigó! Gyía Csillag!"

Labdát, sípot hátrahagynak,
cukorra is fittyet hánynak:
"Gyía Rigó! Gyía Csillag!
Száguldjatok! Vagy megszidlak!
Gyía Rigó! Gyía Csillag!"

Üveggolyó közel van már,
ügetnek, hogy elkaphassák:
"Gyía Rigó! Gyía Csillag!
Száguldjatok! Vagy megszidlak!
Gyía Rigó! Gyía Csillag!"

Táltossá vált hintalovak
útjai varázslatosak.
"Gyía Rigó! Gyía Csillag!
Száguldjatok! Vagy megszidlak!
Gyía Rigó! Gyía Csillag!"

Velük győzi le a sárkányt,
szabadítja a királynőt.
"Gyía Rigó! Gyía Csillag!
Száguldjatok! Vagy megszidlak!
Gyía Rigó! Gyía Csillag!"

Hol vívnek, hol száguldanak,
amíg le nem bukik a Nap:
"Gyía Rigó! Gyía Csillag!
Száguldjatok! Vagy megszidlak!
Gyía Rigó! Gyía Csillag!"

Kócos feje lova nyakán.
Bóbiskolva, már a tanyán:
"Gyía Rigó!... Gyía Csillag! ...
Száguldjatok!... Vagy megszidlak! ..."

....

Kis ágyában betakarják,
átöleli ANYA nyakát:
„Gyía Rigó! ... Gyía Csillag! ...”

...
...

„Gyía... Gyía... Rigó ... Csillag....
...érjük ... el ... a ... csillagokat.....!!!”

Bánlaky László versei

* * *

MACKÓ ÚRFI
KALANDJAI
ÉS EGYÉB MESÉK

SZILVESZTER

Aprófalvi történet

Aprófalván szilveszterkor
sok papírtrombita fogyott.
Manók és kicsi tündérek
fújják is teli tüdővel.
Így kívánnak mindenkinek
boldog és békés új évet.

Vízkeresztig tart a szünet,
újra iskolába mennek,
kicsiket várja óvoda,
új játékok, ez nagy csoda.

Tündér Ritát Apró Mama
kíséri, velük tart Soma.
Óvónő Nagymamát kéri:
Apró mesét mondjon nekik.

Csendben ül sok Apró-gyerek,
mesélő ajkán függenek,
olyan szépen szól a hangja,
mint az orgona halk sípja.

Véget ér a mese mára,
Apró mama ballag haza,
leül számítógép elé,
ír új Aprófalvi Mesét.

MACKÓ MUKI KALANDJAI

LÁTOGATÓBAN

Retyezáti erdő oly nagyon hatalmas,
sűrű a rengeteg, sok benne a barlang.
Virágos réteken mézet gyűjtő méhek,
csobogó patakok, kéklő tengerszemek.

Itt élt Mackó Muki tágas barlangjában,
tekintélyes úr volt, erdők világában.
Sok országot bejárt egy vándorcirkusszal,
kalandjait mondják hetedhét országban.

Nem régen ébredt fel mély téli álmából,
éléskamra teli, hívta a szolgálot:
früstököt rendelt, jól belakmározott,
füstöt eregetve békésen pipázott.

Orrára szállt egy méh, jó nagyot tüsszentett,
majd felkászálódott, öltözködni kezdett.
Este várja bátyja, Dörmögő Teodor,
bocsok: Brumi, Mici két vidám imposztor.

„Teo öcsém! Szervusz. Jó volt téli álmod?
Hogy vannak a bocsok? És a kedves párod?
Hoztam egy kis méz-sört; tavalyi erjesztés,
koccintsunk egymásra, kerüljön betegség!”

Konyhából előjön háziasszony, Sára,
frissen sült pogácsa kerül az asztalra,
átöleli Mukit, a csokrot köszöni,
mit a kedves sógor, odanyújtott neki.

Két bocs is előbújt, a vendéget látván,
ugrottak nyakába, ajándékot várván.
Mackó Muki zsebe, egy varázstarisznya,
ismerték a bocsok, volt mézes cukorka.

Az ebéd is megfőtt, megterített Sára,
asztalkendő került, mindenki nyakába.
Menü: csigaleves, őzgerinc és rétes,
tréfálgozik Muki, „Édes, de nem béles.”

Mici az ölében, Brumi a nyakában,
„Mondja drága bácsi! Mit forgat agyában?
Visz minket nyaralni? Kérjük, nagyon szépen!”
A vendég mosolyog, válasza már készen.

„Hogyha jók voltatok, nem volt panasz rátok,
ha elenged most is, drága jó anyátok,
készíték majd tervet, hol tudnánk nyaralni,
most iszkiri ágyba, jó bocs megy aludni.”

Kászálódik ő is, köszöni a napot,
„Kedves Teó öcsém, a sor, most rajtatok!
Várlak barlangomba téged családotul,
kalapját lengeti, ahogy hátrafordul.”

MACKÓ MUKI AZ ÉSZAKI-SARKON

Retyezáti erdőben tavasz illatában,
élt Mackó Muki úr békés magányában.
Nagy öblös karosszék állott kinn a kertben,
elnyújtózott benne a Nap melegében.

Szájában pipája, kedvenc kedvtelése,
fújt füstkarikákat a fák sűrűjébe.
Az okuláréját illeszti orrára,
nézzük, mi hír van a reggeli újságba'.

Egy hírre felkapja fejét elolvasva:
jegesmedve koma vagyon jó nagy bajba',
sarki jég melegszik, elolvad alóla,
elmentek a fókák, üres a pocakja.

„Kedves rokonaim! Jó nagy bajban vagyok.
Ehségtől kóválygok, bizony, majd meghalok.
Mackó Muki ugrik, „Én ezt nem hagyhatom,
készülök az útra, elő a kofferom!”

Kikötőhöz siet, venni hajójegyet,
Északi-sark messze, nagy ottan a hideg.
Jó, hogy bőrét fedi a vastag bundája,
bár színe nem fehér, hegyvidéki barna.

Megérkeznek rendbe, összeölelkeznek,
elő a nagy kosár, tele eleséggel:
szarvasborjú húsa, vaddisznóból sonka,
üveg málnalekvár, mézzel teli kanna.

„Gyere velem komám! Gyere Retyezátba!
Nem lesz semmi gondod, vár sok jó falatka!”
„Sajnos, ott a tél is, nagyon meleg nekem.
Kedves, hogy invitálsz, de itt van a helyem.”

Elbúcsúznak szépen, hajóra száll Muki,
partról jeges rokon még integet neki.
Pár nap múlva otthon, jó meleg barlangban,
álom borul fölé a szép Retyezátban.

MACKÓ MUKI NYARALNI MEGY

Július is eljött, hoz nyári meleget,
az iskola bezár a hosszú szünetre.
Minden gyerek örül, de aki lusta volt,
nem tanult, csak játszott, a vizsgán megbukott.

Eljött a két bocs is, bizonyítványt hozták,
„Lássuk mi van írva?” – veszi az okulárt,
nézi Mackó Muki: „Mici! Jól tanultál!
Ej kisöcsém Brumi! Épp, hogy el nem buktál!

De ha már itt vagytok, tervemet elmondom,
nézzük a térképet, hol lesz nyaralásom.
Mivel nagy a meleg, Balatonra megyek,
holnap a városban veszek vonatjegyet.”

„Egyet Muki bácsi?” – szontyolodik Mici,
várta, hogy jutalmul őket is elviszi.
„Hát te érdemelnéd, – mosolyog a bácsi –
no de Brumi öcséd! Jobban kell tanulni!”

„Ám még most az egyszer megbocsájtok néki,
mint mondtam, elmegyek, három jegyet venni.
Ti meg iszkoljatok! Várnak szüleitek.
Még össze kell rakni, mit az útra visztek.”

Robog már a vonat, szaladnak a póznák,
legalább úgy látszik, ablakból így látják.
Ütemesen kattog sínen a sok kerék,
elpilled Muki úr, lecsukja a szemét.

„Nézd! Ott a Balaton!” Brumi az ablaknál
meglát egy nagy vizet, a bácsi is feláll.
„Még nem lehetünk ott, várjatok két órát,
Velencei-tó az, Brumi, amit láttál.”

Lassan múlt az idő, de már a Balaton,
amit Mici meglát, hullámszó habokon
sok fehér vitorla, a parton strandolók,
Füred felől úszik egy nagy sétahajó.

Balatonfenyves jön, gyorsan le is szállnak,
„Hol van itt egy fenyves? Ezek jól becsaptak!
Azért választottam, mert fenyőket vártam,
sebj, séta helyett, mindjárt ki a partra!”

Előbb a szálloda, egy ágyas is lehet,
bocsoknak aludni a szőnyeg megfelel.
Fürdőruha elő, indulás a partra!
„Bácsi! Brumi eltűnt!” „Ő az ebugatta!”

Előkerül futva, utána a gazda.
„Tolvaj! Istenátka!” – kezében egy alma.
„Csak kóstolni hoztam. Érdemes-e venni?”
Nyakon kapja Muki, „Tessék visszaadni!”

Fülénél megfogja, úgy mennek a partra
„Jaj bácsi! Nagyon fáj!” – „Kell-e még az alma?”
Hívogat már a víz, nagyot lubickolnak,
vízibiciklivel beljebb pedáloznak.

„Bácsi! – kérdi Mici – ugorhatunk úszni?
Legjobb úszó vagyok, dicsért tanárnéni.”
„En is beleugrok!” – Brumi veselkedik -
„Jaj ne! – sikolt Mici – Mély a vize neki!”

Egy jó nagy csobbanás, Brumi kapálódzik,
„Segítség! Fulladok! Húzz ki Muki bácsi!”
Két izmos kar lenyúl, bocs ég a szégyentől,
míg úszni tanultak, réten kergetődött.

Fáradtak estére, hamar elpihentek,
három medve horkol, mások menekülnek.
Égzengésben kérem, nem lehet aludni,
rohan is mindenki, füldegőhöz jutni.

Hajóval átmennek a szép Badacsonyba.
A Fonyódi „hegyről” csodás a napnyugta.
A Hévízi tóra gyógyulni megy Muki,
Brumi parton marad, majd megtanul úszni.

Gyorsan telt az idő, nagyokat fürödtek,
elszaladt a két hét, hazakészülődtek.
Kanizsáról a gyors pontosan érkezett,
ki üljön ablaknál, két bocs összeveszett.

Mire a Nap lement, előttük Rettyezát,
boldogan ölelte Sára a két bocsát.
„Jövőre is megyünk, Muki bácsi drága?”
„Gondolkodom rajta!” – s rágyújt pipájára.

MACKÓ MUKI BUDAPESTEN

Kivirult az erdő, illatos ibolyák,
hóvirágok nyílnak, a tél már messze jár.
Zöldbe borult mezők, dalol a pacsirta,
élénkül a méhkas, készülnek dologra.

Száll a pipafüstje, Mackó Muki szívja,
a füstkarikákkal száll a gondolata:
Hová menjen idén, merre legyen útja,
élvezzék a bocsok, vele mennek újra.

Kérdi Micit, Brumit: „Van-e kívánságatok?”
Budapestet látni, a magyar fővárost.
„Nem is rossz az ötlet, én bíz elfogadom,
Budapestet látni, nagyon régen vágyom.”

Brumi az ablaknál, „Nézd bácsi a zászlót!
Piros-fehér-zöld szín a magyar lobogó.”
„Ezek szerint Bocsok, magyar földön járunk,
jó két óra múlva Budapesten vagyunk.”

Az állomás előtt sárga autók sorban,
„Taxi” – olvas Brumi, Muki ajtót nyitja.
„Hova visznek minket? – Te tudod-e Bácsi?”
„Ahová én mondtam, nem figyeltél Brumi.”

A szállóban reggel bő reggelit ettek.
Csodálta a pincér, hogy mennyit rendeltek.
„Fél sonka, húsz tojás, tejet tíz bögrével,
rántottához zsemlye, kérünk tizennégyet!”

A Lánchídon Mici úgy elcsodálkozott,
ekkora nagy vizet még sohasem látott.
A sok hajó rajta, utasokkal telve,
integetett Mici, ők visszaintettek.

A Siklóhoz mentek, Brumi félt beülni,
biztatja a Bácsi, kuncog rajta Mici.
Aztán szerencsésen felértek a Várba,
elnöki palota, előtte a strázsa.

Szent Istvánnak szobrát illetődve nézték,
a Halászbástyára Bácsijuk követték.
Csodás panoráma, alattuk a város,
„Menni kell gyerekek! Az időnk határos.”

Villamosról látják a Margitszigetet,
séta közben kaptak egy-egy sósperecet.
Másnap a Parlament a Szent Koronával,
szólani sem mertek, meghatódva álltak.

Napok gyorsan múltak, a hét végére járt,
milyen szép a látvány, fenn a Citadellán.
Gellérthegy tövében mentek strandfürdőbe,
hullámokon Mici, de Brumi félt tőle.

Az utolsó napon Állatkertbe mentek.
„Nézd Brumi! Egy rokon! Int a jegesmedve.
Ott a majomketrec! Amott vízilovak.”
Nem tudtak betelni sok látnivalóval.

Reggel csomagoltak, szálltak a vonatra.
„Köszönjük Bácsikánk, hogy hoztál magaddal!
Csodás volt a nyarunk, élmény az utazás;
vár ránk Anya, Apa, s otthonunk Retyezát!”

KÉSZÜLŐDÉS A TÉLRE

Végére jár a nyár, a lombok sárgulnak,
beérett a körte, ideje szilvának.
A gazda minden nap reménykedve nézi,
telnek-e a fürtök, lehet szüretelni?

A hordók kimosva, a prés kikészítve,
most nem kell az eső, a nap beérlelje.
Édes, cukros a must, kitűnő a termés,
újbor karácsonyra, jöhet már a vendég.

A méhkaptár csendes, pihennek a méhek,
szorgos munka után, jutalom jár érte.
Muki kipergeti bödönbe a mézet,
jó pénzért eladja, mi fölösben termett.

Rövidülő napok havazást hozhatnak.
Sötét, meleg függöny kerül az ablakra.
A bejáratot majd nagy kővel lezárja,
téli álmát senki meg ne háborítsa.

Éppen takarózna, kívülről zaj hallik
„Ébredj bácsikánk! Jöttünk elbúcsúzni.”
„No ez derék dolog. Hol vannak anyádék?”
„Kocsit javítanak, kifordult egy kerék.”

Boldogok a bocsok, vígan ugrándoznak,
vége a tanévnek, tavaszig alhatnak.
„Gyertek a konyhába! – kacsint a szakácsnő,-
Van sok mézeskalács, teljen meg a bendő!”

Mire megérkezett Teodor és Sára,
Ínycsiklandó ebéd került az asztalra.
Minden jó elfogyott, gyújt a pipájára,
megzavarja nyugtuk Brumi ordítása.

Nemsoká megjelent dagadt, vérző orral,
jött sántikálva büntudatos arccal.
Látott darazsakat, azt hitte, hogy méhek,
felmászott a fára csenni lépes-mézet.

Most már bánja tettét, csipkedték, hol érték,
de nem panaszkodott, bucskázva földet ért.
„Azt hiszem indulunk. Gyere bajkeverő!
Jó éjszakát bátyó! Vár Gyertyaszentelő.”

„Nektek is szép álmot! Jók legyetek bocskok!”
Intetet utánuk, s nyújtózik jó nagyot.
Zárja a barlangot, nyugszik szalmaágyba
hetedhét határba hallik horkolása.

EGYÉB MESÉK

GYERMEKVERSIKÉK

Azt mondta a villanyos:
nem jár erre villamos.
Ha felkészültél utadra:
szálljál fel egy trolira.

Zöld ágon zöld levelibéka,
időjósnek megfogná Réka.
Nagy befőttes üvegbe zárja,
kis létrát eszkábál hozzája –
a béka lusta mászni a létrára.

Szilvafán szilvában élt a kukac,
leesett a szilva, nyekkent a kukac.
Ijedtében a kukac kimászott,
egy kisrigó kukacvacsorázott.

MIKULÁS ESTE

Itt van már december, közeledik Advent,
hófehérben a táj, hó takar be mindent.
Rénszarvasos szánon, Mikulás ül zsákon,
hol jó gyermek lakik, s kémény van a házon,
felmászik a zsákkal, a kéménybe rakja,
elvégezvén dolgát, visszaül a bakra.

Édesapa érzi, a kémény nem szelel!
Kandalló füstjétől könnyes lesz a szeme.
Sejti, mi a hiba, türelmesen várja,
hogyan alul kiessen Télapónak zsákja.
Mi minden van benne: csoki, játék-baba,
Mosolyog Anyuka s kormos Édesapa.

KARÁCSONY

Üdvözlégy Mária,
Jézus édesanyja,
kit méhedben hordtál,
Istennek szent fia.

A legszebb ruhánkat
öltjük fel magunkra,
neked gyújtunk gyertyát,
díszítünk fenyőfát.

Imádságos szívünk,
a fa alá tesszük.
Ajándék, hogy jöttél,
és emberré lettél.

Drága kicsi Jézus!
Legyél a barátunk,
amíg élünk, mindig,
a szívünkben hordunk.

TÉLI ÖRÖMÖK

Hull a hó, hull a hó,
vakítóan szikrázó.
Fenyőágon hósapka,
roskadozik alatta.

Hull a hó, hull a hó,
előkerül a szánkó.
Dombtetőről, halihó,
völgybe siklasz, csuda-jó!
Ha felborul a szánkó,
puha párnád lesz a hó.

Hull a hó, fúj a szél,
vastagodik már a jég,
korcsolyázni épp elég.
Élezd meg a koridat,
csúszik, mint a gyorsvonat.
De ha nem tudsz korcsolyázni,
lehet jégen csicsonkázni.

Hull a hó, jött a fagy,
csatolj fel sítalpakat,
hódítsd meg a hegyeket!

A hóember integet.

PANNA ÉS BARNA

Virágra száll Pille Panna,
virág fölött Dongó Barna.
Köszönt szépen: szia, Panni!
Fejet bólint: szervusz Barni!

Te már reggeliztél, Barna?
Mézet kenyérről lenyaltam.
Szép az idő, jössz játszani?
Bújócskázni, fogócskázni?

Itt repülök, fogj meg, Barni!
Nehéz utánad cikázni!
De mert fejünk fölött a Nap,
az árnyékkal megfoglak.

Ezen aztán jót nevetnek,
oltják szomjuk harmatcseppel.
Jössz holnap is, Pille Panna?
Itt várlak majd, Dongó Barna.

PIROS TOJÁS

Hófehér cseresznyevirág,
hóvirágok, kék ibolyák,
itt a tavasz! Ezt dalolják
fütytyös rigók, kis pacsirták.

De jó lesz egy kirándulás!
Végre nem kell a nagykabát.
Gyere velünk, itt a labda,
ugrókötél, lesz fogócska.

Keresünk erdei virágot,
nem szedjük le, virítson ott,
éljen soká föld-anyóban,
ne hervadjon a vázában.

Barkavesszőt szabad szedni,
húsvétkor szobánk díszíti.
Készülünk a szent ünnepre,
konyha illatokkal telve.

Húsvét reggel ki az ágyból!
(Néhány korty a kakaóból),
szaladunk ki az udvarra,
nálunk is járt a nyuszika!

Bokor alatt piros tojás,
milyen nagy, keressünk tovább!
Itt is egy, csak a színe más,
kincset rejt a virágágyás.

Minden zugot felkutattunk,
a sok kincset egybe raktuk,
testvéríen elosztottuk.

PÖTTYÖS LABDA, KARIKA

Karikát hajt kinn az utcán Palika,
jobb, mint hogyha beülne egy moziba'.
Ha billegne, dőlne ám a karika,
pálcájával kormányozza Palika.

Az udvaron labdázik kis Mariska,
piros pöttyös labda száll a magasba.
Leüti, s lám visszapattan a labda,
éppen százszor! Ügyes ez a leányka.

Az udvarral szembe fordul Palika,
fürgé kéz a labdát felé hajtja,
pajkos szemmel rákacsint a fiúra.
Ej Palika! Elgurult a karika!

NÉPMESE

Rigó füttyül az ágon,
szép menyecske a párom.
Egész falu csodálja,
szorgos-dolgos Ilonka.

Ferkó búsul magában,
nincs lány a falujában
aki kedvére lenne,
néki csokrot vihetne.

Ferkó lován új patkó,
felnyergeli, haja-hó!
Vágtat a nagy világba,
valahol egy lány várja.

Messze vándorol Ferkó,
elkopott a lópatkó.
Kemény legény, nem adja,
kél szerencse-csillaga!

Aratnak a határon,
markot szedik a lányok.
Köztük sudár barna lány,
ring a szoknya derekán.

Maga elé ülteti,
szülőházhoz elviszi,
többé el nem engedi.

TAVASZKÖSZÖNTŐ

Mikor a faág kizöldül,
Aranyvessző sárgán virul,
Rigó szerelmesen füttyöl,
Civódik két kedves mókus,
Süvítő szél elcsendesül,
Itt a világ kitavaszt!

A kötetet szeretettel ajánljuk:

a Monavéd-Kft-nek, hisz anyagi támogatásuk nélkül a kötet nem jöhetett volna létre;

Szentirmai Józsefnének, ki szintén anyagi támogatást nyújtott a kötet létrejöttéhez.

Hegedűs Gábor költőnek, aki megtisztelt azzal, hogy a kötet ajánlóját megírta;

Berkes Lászlónak, a borító tervezéséért;

Sándor Anna Luca óvónéninek – Kótaj óvodásainak – a vidám gyermekrajzokért,

Dományházi Editnek lelkiismeretes szerkesztői és lektori munkájáért.

TARTALOMJEGYZÉK

B. Moravetz Edith versei

Repülünk a mesébe	7
Hol is keresd Aprófalvát?	8
Mikulás Aprófalván	9
Megérkezett a tél	10
Ünnepre készülünk	11
A Tél folytatódik	13
Vége a Télnek	14
Itt a farsang	15
Tavaszi Aprófalván	16
Kakukk csapat	18
Gyermeknap Aprófalván	20
Lovaskocsikázás	21
Aprófalvi major	23
Tere-fere a majorban	25
A libák	27
Virágok közt	29
Körtánc	30
Őszi idill a szigeten	31
Meseház	32
Első ballagásra	34
Mesebőrönd	35
Száguldjatok Rigó, Csillag...	36

Bánlaky László versei

Szilveszter	41
Látogatóban	43
Mackó Muki az Északi-sarkon	45
Mackó Muki nyaralni megy	47
Mackó Muki Budapesten	50
Készülődés a télre	52
Gyermekversikék	55
Mikulás Este	57
Karácsony	58
Téli örömek	59
Panna és Barna	60
Piros tojás	61
Pöttyös labda, karika	62
Népmese	63
Tavaszköszöntő	64

Impresszum:

©B. Moravetz Edith és Bánlaky László

Kiadó: B. Moravetz Edith és Bánlaky László

Szerkesztő: Dományházi Edit

Borító grafika: Berkes László

Belső rajzok: Kótaj óvodásai

Nyomdai munka: Innovariant Nyomda Algyő

Megjelent: A/5 ív terjedelemben 68 oldalon

ISBN 978-615-00-7706-2

„Pattanj ide mellém, varázsszőnyegemre,
Elrepülünk oda, hol mesék születnek:”

„Aprófalván szilveszterkor
sok papírtrombita fogyott.
Manók és kicsi tündérek
fújják is teli tüdővel.
Így kívánnak mindenkinek
boldog és békés új évet.”

2.000 Ft